

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Melyben: Egész évre . 10 K	Vidékre: Egész évre . 12 K	Dr. HEBRONY JÓZSEF	Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 „	Fél évre . . . 6 „	Szerkesztő:	A lap megjelen
Negyed évre 2-50 „	Negyed évre 3 „	FRANK ZOLTÁN.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.			

Tisza Pista haremodora.

Bánffy Dezső báró nemcsak kényelmetlen, de veszélyes embernek is bizonyult az ellenzéken. Lobogójára nemzeti jelszavakat írt, pártot gyűjt, harcba indul és megnyeri a parlamentben ellenfelével szemben az *erkölcsi* csatát. Igen, az erkölcsit, mert nálunk a kiegyezés óta az ellenzéknek mindig ezzel kell beérnie. A materiális többség azok oldalán van, kik választások alkalmával bőven osztogatják a pártkasszából kiutalt materiális eszközöket.

De az erkölcsi győzelem azért mégis olyan győzelem, hogy hatását nem ellensúlyozzák a tömegszavazatok. Fáj ez, mélyen fáj a fekete lelkű és vérű Tisza sarjadéknak, közönyt tétet mellé, gúnykacajt ül gonosz, keskeny ajka körül, de belől dühöng a lelke. Olyan ez a közöny s a cinikus mosoly mellette, mint az Aetna oldalán a növényzet, mely szem elől eltakarja a belől dühöngő, izzó lávákat. És mikor a petróleumos gróf, az ecsedi lép parasztjainak kifosztogatója, a gróf Apponyi hatalmas beszédének végén kellő kétséggel egy szivart fog felbigygyesztett gúnyos ajkai alá, elharapva annak végét, higgyétek, hogy ez nála nyugalom jele. Csak a phisikai harapás szólt

a szivarnak. — Ám a geszti vipera sarjadék tulajdonképpen azt a szellem óriást szerette volna megharapni, ki éppen olyan magyar, mint amilyen osztrák ő s kinek hatalmas lángesze elől apjától örököit, sophismákat gyártó lelke, kénytelen meghátrálni. Igen! az Apponyi érvei, a Bánffy egyszerű, de tiszta igazságai úgy hatnak a Tisza-féle álnokoskodásokra, mint fejsze csapás a fára, mint füst a lakásába menekülő rókára. Azt csodálnók, ha dühös nem volna miatta.

És ez a sivár, gonosz lélek, melynek lángján csak a nemzeti szent célok égnek meg, az érvek mezejéről, hol számára diadal nem terem, átlép a durva személyeskedés terére. S Bánffy objectív beszédével szemben használt hangja egyenesen pimaszság számba megy. Bánffy érvelt, ő gorombáskodott. S Bánffyban volt annyi önmegtartózkodás és finomság, hogy nem élt a visszavágás jogával. Szigorúan tárgyalagos maradt *komiszkodó ellenfelével szemben* és jól tette. Gorombasághoz nem kell sem műveltség, sem tudomány, gondolta magában a volt exelenciás. Engedte hát, hogy e téren Tiszáé legyen a diadal. — Mert a geszti vipera sarjadéka csak ilyen irigylésre nem méltó győzelmek aratására képes a közélet terén.

Ám Tisza nem elégedett meg Bánffy-

val, hanem gyúnyosan, lesajnálólag beszél a magyar közélet legtiszteltebb, legpuritánabb alakjáról, Apponyi grófról is. Szemérveti következetlenségét. Őszintén bevallhatjuk, Apponyi neki illet szemére igazán nem vethet. Mert a kis koronás vipera mindég következetes maradt magához és apja, ősei hagyományaihoz. Marta gonosz fogaival édesanyját, a nemzetet s a földet, mely felnevelte, a magyar hazát. Ebben következetes maradt, óh, rémítően következetes. Mondjátok csak, nem volt-e következetes önmagához, mikor a magyar nemzet legszentebb ügyét, a nyelvért elárulta, mikor nem a maga, de hazája pénzét, vérét, kincseit a gógös osztrák hatalomnak nyomorult miniszteri tárcájáért áruba bocsátotta, nem volt-e következetes? Hát mikor az incompatibilis törvények tárgyalása alkalmával, a szabadelpártból való kilépéssel fenyegetődzött? Ő, ki a közgazdasági tevékenységet meghonosította. Óh! Tisza István szörnyen következetes a nemzet jogainak támadásában és a kapzsiságban. Ilyen ember nem tudja megbocsátani az Apponyi következetlenségét, ki — mondjuk ki nyiltan — folyton változtatja nézeteit, *a nemzet javára*. Mert nincs az istennek az a politikusa, ki képes lenne bebizonyítani, hogy Apponyi azért változtatja elveit, hogy nemzetünk

TÁRCA.

Paraszt-lelkek.

Írta: Fehér Sándor.

Lomha meleg terpeszkedett a tárgyaló teremben. Az elnök és a bírák hivatalosan nem vettek tudomást a melegről s feszessen izzadtak székeikben, a szikár ügyész hosszú, vékony lábain olyan volt, mint egy sétatálcákra állított ódon büntető törvénykönyv. tetején egy cvikkeres, fehér, sima golyóval. A hangulatot a meleghez, tulajdonképpen a kövér és egészséges esküdtek adták, akik szuszogtak, mint a szivattyú s minden egyes szusszanás annyi izzadságot préselt ki belőlük, hogy nagy, piros zsebkendőikön csak sok keresés után tudtak egy-egy száraz foltot.

De mikor az örök behozták a vádlottat, mintha a börtön hűvös levegőjét hozta volna

magával, a szemek, melyek eddig csak álmosan pislogtak, mind meglevevénedtek s hidegen vagy szigorúan, vagy kíváncsian tapadtak a vádlottra, aszerint, hogy ki hordozta őket a fejében. A vádlott pedig, nyilt tekintetű dologedzett parasztember, tisztességtudóan s ügyetlenül hajolt meg az urak előtt s elfoglalta a helyet, melyet kijelöltek neki. A bevezető kérdések után az ügyész torka elrecesgte a vádat, minek utána a bíró felszólította, hogy mondja meg, úgy történt e minden, mint ahogy az imént hallotta.

— Hát kérem alásan, tekintetes törvény — kezdte rá a paraszt — megérdemelte az a hitvány, amit kapott. Mert, hogy elején kezdtem az egészséget, én a tavasszal mult két éve, itt hagytam az asszonyt, meg két kis porontyomat, hogy mondok, mivelhogy kevés a munka, csak épp a mészáros építtetett a házához.

— Csak röviden a tényállást.

— Hát mondok az asszonynak, hogy én elmegyek má-féle munkát keresni; majd csak ad az Isten nekik, ami köll, míg odaleszek, meg még én is küldök nekik. Fel is kerekedtem s a komámmal együtt elszegődünk idegenbe.

— Meddig volt oda?

— Két kerek esztendeig.

— Folytassa ott, mikor vissza jött.

— Kérem, hát a mint beértem a falunkba, mert csak magam jöttem meg, a komámat odalemn egyonútotta az állvány, élembe kerül a koresmaros kamasz gyereke és vigyorog és azt mondja, hogy vendég vár odahaza. Szaporában lépkedtem s amint beérek az udvaromba, csak a két gyereket találtam, amiut éppen tanították a Mazur kutyákat beszélni. Mikor már veresre dörgöttem az arcommal kövér, kis pofácskájukat, nagy zsirajjal ráncigálnak befelé, hogy: nézze csak kend apám, már a

Szelényi és Társa

Könyvnyomdája és Könyvkötészetében
Széchenyi-utca 34. szám. (A színházzal szemben)

bármily könyvnyomdai munkák: lakadalmi és báli meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, zárszámadások, táblázatok, kimutatók, művek, levélpapír és borítékok, czimkártyák, számlák, gázsajelentések, czimké, névjegyek és itt fel nem sorolt egyszerű avagy több színben nyomandó munkák a legjutányosabb árak mellett és a legcsinosabb kivitelben készülnek.

Iskola-könyvek félvászon kötése 20 fillértől feljebb.

jogából valamit feladjon. Ellenkezőleg. Valahányszor álláspontot cserélt, mindég a nemzeti eszmék felé közeledett. Természetesen azt nem bocsátja meg az olyan ember, kinek álláspontja és felfogása mindég homlokegyenest ellenkezett az övével. A Bánffy féle „köpönyegforgatást” sem lehet a Tisza-sarjnak megbocsátani. Elvégre ha ez az ember hibát követett el, megbánta és a nemzeti ügy szolgálatával akarja azokat jóvátenni. Ilyen eljárás igazán megbocsáthatatlan. De ha úgy cseréljük a köpönyeget, mint Tisza Kálmán a bihari pontokkal tette, t. i. először földadjuk a nemzeti követeléseket, s aztán osztrákkabbak leszünk az osztráknál, ez ugyé bár kárhözható tiszelt miniszterelnök úr? Csak azoknak megbocsáthatatlan bűn a következetlenség a Tiszák szemében, a kik a nemzeti álláspont felé közelednek.

Am annak a hitvány, pökhendi modornak, melyet a geszti diszesemete kezd a parlamentben meghonosítani, okvetlen és idejében le kell törni a szarvait. Ha volna ebben az emberben egy kis szerénység, önmagába szállás, talán észere térne. Mert reá igazán hatványozva áll, mit egy alkalommal boldogult Irányi Dánielünk szemébe vágott Tisza Kálmánnak: „Miniszterelnök Ur! úgy multját, mint jelenlegi nyomorúságos helyzetét tekintve, valamivel több szerénység nem ártana!” Am az ellenzék ne sokat habozzon. Quod uni justum, alienus aegum. Ha neked szabad gorombáskodni, nekem is igen. Te adtad meg hozzá a jogot, mikor elkezdted. Hanem aztán ne jajgass, ha az Achilles sarkadra célzunk, mikor az egész tested, lelked egyetlen nagy Achilles sarok. Az ellenzék tehát ne sajnálja Tiszától a keményebb kifejezéseket. Ha ő a parlamentben tudatlannak elmondhatja ellenfelét, őt is el lehet mondani *peirólemos ürgének*, konclesónék s ami ellen védekezni nem tud: Bécs béréncének, osztrák helytartónak.

Elő hát azokkal a méltó címekkel és föl kell hagyni azzal a Komjáthy-Just, Bartha Ödön féle ellenzékeskedéssel függetlenségi urak, mert Tisza Pistánál ciniku-

sabb, esküdtebb ellensége még nem született a magyar szabadságnak.

A civillista. A Ház szombati ülésében fogott hozzá a civillistának másként is népszerűtlen s jelen viszonyaink közepett annak emelése folytán méginkább népszerűtlenné vált tárgyalásához. A javaslatot Kammerer Ernő adta elő, melyet Tisza gróf miniszterelnök jónak látott megokolni. Eddig a javaslatához Rákosi Viktor, gróf Apponyi Albert, Lovászy Márton, Rátkay László, Gajári Miklós, Szalay László, Hock János és Babó Mihály stb. szólottak. Nagyon értékes és hazafias beszéd volt az Apponyi grófé, ki a többi között kijelentette, hogy a javaslatot csak abból a szempontból lehet bírálni, hogy a civillista az állam hasznára megokolt és szükséges-e és arra fordítják, amire szánva van? A magyar udvartartást a kiegyezési törvény statuuálja. Minden jognak forrása a nemzet, tehát a nemzet joga a magyar udvartartás berendezésének megállapítása is. A magyar király koronájának a fiatalabb osztrák császári korona árnyékában eltörpülni nem szabad. A miniszterelnök előfeltételek megteremtéséről beszélt. Hát hogy Budapest társadalmi élete nem olyan fejlett, mint más rezidenciáké, annak az az oka, hogy csak névleg székesfőváros. Határozati javaslatot ad be, hogy a javaslatot vegyék le a napirendről és föliratban világosítsák föl a királyt a nemzet jogos kívánalmairól. A civillista feletti vita különben előre láthatólag ugyancsak hosszú időt fog igénybe venni.

— **Ki rendelkezik a vármegyében?** A vármegye közigazgatási bizottságának keddi ülésében történt, hogy *Tarnai Gyula* alispán bejelentette, hogy *Dienes Béla* sajtó-szentpéteri állatorvos a kopaszföldi tanyán fellépett száj- és körömfájás miatt zárlatot rendelt el. Ez alatt *Pauncz Adolf* tiszadadi lakosnak egészséges ürüfalkája vonut el a törvényhatósági uton, melyet az állatorvos szintén zár alá vett. *Pauncz* erről táviratilag értesítette *Kovács Domonkos* törvényhatósági állatorvost, ki kiment a helyszínére az ügyet felülvizsgálni, de *Dienes Béla*

— a magamét se szerettem volna jobban. De egyszer csak elkezdett éjszakánként sírni és olyan tüzes lett a testecskeje, hogy megkérdeztem az asszonyt: te, hol jártál te evvel a gyerekkel, megverték ezt szemmel. S fogyott azóta szegényke, hogy végre is behoztam a doktorhoz; ez csak annyit mondott, hogy a torkában van a baja, vigyem csak vissza, nem igen fogja ez már a harmadik reggelt megérni. Az asszony csak sírdogált és én elüzentem a mezőre az apjáért, jöjjön el megnézni a kis fiát, a végét járja szegényke. Hát azt izente vissza, hogy nem ér rá a doigától. De már ilyenkor csak abba kéne hagyni, akármilyen munka, is az elmentem magam, hogy behozzam, annyit csak megadjunk szegénykének, hogy apja anyja legyen mellette, mikor a szemet befogják.

Ott találtam a hitványt egy boglya tövében heverészve, amint fujta erősen a pipája füstjét.

— Hallja e kend, egy kutyában is több az emberség, mint kendben.

— Mi közöm ahhoz a fattyúhoz; elég Isten csapása, hogy megszületett.

kartársa rendelkezéséhez szintén hozzá járult, mire a kétségbeesett *Pauncz* segélyért és jogorvoslásért az alispánhoz fordult, ki elrendelte, hogy a kellő óvintézkedések mellett a zár alá vett állatok Sajó-Szentpéterről vasuton Losoncra legyenek szállíthatók. Minthogy — jelenti az alispán — az ilyen állatorvosi tulbusgóságok a gazdaközönség állandó siránkozása mellett napirenden vannak s az állatorvosok önálló hatóság-nak képezik magukat, a méltó példa statuálásá miatt indítványozza, hogy a bizottság *Dienes és Kovács* ellen rendelje el a fegyelmi vizsgálatot. Eddig a jelentés, melyből már magából is kitetszik, hogy annyi rosszakaratu ok, vagy szándékos mulasztás éppen nincs benne, mely alapot nyujtana arra, hogy azért két tisztviselő ellen fegyelmi rendelkezés el Sőt éppen — lehet, hogy bár tulzottan — de a két egyformán cselekedő és cselekedetükért általuk is jól tudott felelősségre vonható két tisztviselő eljárásából inkább is szigorú köteleességtudás tűnik ki, amint *gy Bizony Ákos* a bizottság tagja is olyan értelemben szólalt fel, hogy lehet az eljárás a gazdára tulzó és kellemetlenkedő, de ebben nem annyira az azt végrehajtó a bűnös, mint inkább az idevonatkozó szabályok a tulzottak és esetleg céltalanok, rosszak. Eppen azért indítványára a bizottság nevezettek ellen nem is indított fegyelmi eljárást, hanem irásbeli előzetes igazolásra szólította fel őket. Hanem ezen ügyben a legérdekesebb és az alispánra a legjellemzőbb az, hogy bejelentésének magyarázata közben ezt is mondta: mert hát elvégre is ki rendelkezik e megyében, *Kovács* (aki t. i. az alispán utasítását ez ügyben úgy látszik nem volt hajlandó jól ismert köteleesség és felelőssége érzetében végrehajtani) vagy ő — már mint az alispán. Hát kérjük szeretettel sem az alispán, sem *Kovács* hanem az egyetemes vármegye közönsége, vagy az állam által ugyanis rájuk ruházott hatáskör az, melyből egynek sincs több része, mint a mennyi *dukál*. Ne tessék tehát Cézároskodni vagy Neraskodni vagy mint *XVI. Lajos* a csizmájára ütni, hanem inkább a homlokára, mondván: halt, én eddig mégis csak mások által törvényt szabta jogkörrel felruházott magyar és megyei alispán vagyok még eddig csak, és nem — muszkacár aki is csak törvényes korlátok között, velem pedig viszont a törvényes korlátok rendelkeznek. De ebben a vármegyében nem ő, hanem törvényadta hatásköre rendelkezik eddig és fog is továbbra is csak általa rendelkeztetni.

Ne tessék ezt elfelejtetni soha és akkor nem is lesz sem kölcsönösen, sem soha baj. Az ügyet egyébként a maga rendje szerint az arra utasított tisztviselő igazolására, vagy ha aztán igazán szükség lesz reá, hát a pártatlan fegyelmi eljárásra bizzuk.

Erre megmozdult bennem valami, s a farkómmal úgy fejbe ütöttem, hogy csak kinyujtózott s fekvé maradt, mint egy leesett rohadt szilva s beleharapott a pipája szárába, hogy később alig tudták kivenni a szájából.

Hozzanak törvényt fölöttem, én csak azt bánom, hogy egészen agyon nem ütöttem, hogy a másvilágon az a kis poronty megrugdoshatta volna.

A termet kiürítették; a törvényt tudók kinyujtották össze-vissza ragadt tagjaikat, az esküdtek boldogabbik részét fölrázták álmukból; ami mellesleg igen kíméletlen hivatalos eljárás volt, amennyiben ők épp most azt álmotdák, hogy a föld egy nagy sörös hordó, melynek kello közepében ők ülnek nyarainak; s most meg kellett érteniök, hogy a föld nem sörös hordó, hanem csak egy egészen közönséges föld s ők nem sörben ültek, csak izzadtak.

Negyed óra mulva kihírdették a felmentő ítéletet.

— Köszönöm alásau, tekintetes törvény, nem is bűn az olyan embert leütni; nincs abba lélek kérem, annyi se mint egy kutyában.

A vármegye közigazgatási bizottságának ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Miskolc, július 13.

Kedden délelőtt tartotta meg a vármegye közigazgatási bizottsága a havi rendes ülését, melyen a törvény kényszerűége miatt csaknem többen is voltak jelen a bizottság tagjai, mint a megelőző napon tartott s törvényes kényszerűséggel részvételre nem kötelezett, rendkívüli megyei közgyűlésen, a törvényhatósági bizottságnak tagjai.

A bizottsági ülés különben csendes, nyári ülés volt, melyen egyhangú egymásutánban morzsolták le s vették tudomásul előbb a szakjelentéseket, mely után az egybegyűlt folyó ügyeket intézte el a bizottság.

A szakjelentésből kiemelendő az, hogy a vármegye egyenes adó hátraléka június hó végével kerek számban csinos kis kerek 1 millió és 655 ezer 785 korona meg 30 fillér, meg hogy nőülési engedélyt mintegy 61-en kértek.

A közigazgatás menete különben rendes, zavartalan, csak Tisza-Keszi község járási főbírája fél — a helyett, hogy rajta javítani igyekeznek — a felmerülhet és már is mutatózó szociális mozgalmak terjesztői, a szaporodó szocialistáktól. Éppen azért (mert ez is benne van az indokolásban) a község, meg ő kéri a megyét, pártolja a miniszternél Tisza-Keszi község azon kérelmét, hogy oda csendőrőrsöt állítsanak.

A bizottság egyhangúlag ki is mondta a pártolást. De hát nemcsak az kell ám oda, — ahol effélék vannak, mint állítólag Tisza-Keszin is — hanem jó törvény és jó szándékú társadalmi és közigazgatási támogatás, oktatás és segedelem is.

Ezzel tessék pártolni — a Tisza Keszi meglévő és leendő szocialistákat és ne csak — csendőrőrsrel.

Hanem persze ez az utóbbi, valamivel nehezebb dolog is ám!

Még Széll Kálmán intézkedése folytán különben ezen ülésen mutatkozott be először Rozsnyai Kálmán kultur főmérnök, mint a bizottság legújabb hivatalbéli tagja.

Vége az alispán rukkolt ki egy kis fegyelmeltségi tiszteletteljes kérelemmel, (pedig rajta se sokat fog) de a bizottság egyelőre csak írásbeli igazoló jelentést kívánt a sajszentpéteri járási és Kovács Domokos törvntsg. áll. állatorvosoktól Bizony Ákos bizottsági tag felszólalására, mert hát a fegyelmelés jószándéku eszköz, nem pedig hatalmaskodási öncél ám, de sehol!

A bizottsági ülés lefolyásáról különben tudósítónk az alábbiakban számol be.

* * *

Báró Fay Elemér főispán elnöklete alatt e hónap 12-én, kedden délelőtt tartotta meg a vármegye közigazgatási bizottsága a havi ülését, mely a vármegye közgyűlési termében reggeli 9 órától csaknem délig tartott.

Az ülésen az elnöklő főispánon kívül jelen voltak még: dr. Tarnay Gyula alispán, dr. Vadnay Tibor, Zombory Zoltán, Lipcsey Zoltán, dr. Nagy Ferenc, Szepesy Béla, Kovács Lajos, Katona József, Kedves István, Rozsnyai Karoly, Kovács Domokos, Bulyovszky Gusztáv, Szekrényessy Árpád, Ragályi Béla, Bizony Ákos, Zelenka Pál, Lichtenstein József, Blazsejovszky Ferenc, Hidvégi Benő, Sóváry József és Bárczay László bizottsági tagok.

A főispán rövid megnyitóját a szakjelentéseket terjesztették elő.

Az alispán jelentése szerint június hóban 2169 közig. darab érkezett, melyből az összes hátralék 187 drb., a közigazgatás menete rendes, a közbiztonság jó.

A pénzügyvizsgáló jelentése szerint május hóban 1 118 486 kor. 26 fillér, júniusban 1 442 243 kor. 82 fillér s így összesen 1 262 730 kor. 10 fillér egyenes állami adó folyt be. A hátralék június hó végén 1 556 785 kor. 30 fillér.

A főorvos jelentése szerint a közegészség a megyében jó. A járványos betegségek nem terjednek s a kedvező időjárás hatása alatt az előforduló járvány esetek is enyhébb lefolyásúak. Az iskolában itt-ott, hogy az esetleg felmerülő járvány így se terjedhessen, előbb levizsgáztatták.

A tanfelügyelő jelentése szerint 25 község 45 iskoláját vizsgálta meg. A vizsgák kellő eredménnyel folytak le.

A megyei árvaszék ügy darabjai száma 1634 volt, melyből a hátralék 48 drb.

A városi közig. darabok száma 2246 volt, melyből elintézetlen 159 drb.

A kir. ügyész jelentése szerint június végén a fogházban volt 83 férfi és 14 nő. A fogház egészségügye és rendtartása megfelelő. Ipari üzletéből befolyt 240 korona és 24 fillér, házi munkabérből 48 kor. és 70 fillér.

A mező-kövesdi kir. fogházat a közig. bizottság börtönvizsgáló bizottsága megvizsgálta s ott mindent rendben talált.

A magy. kir. csendőrség az elmúlt hóban a bírósághoz 14 és a közig. hatósághoz 333 feljelentést tett.

A megye állategészségügye kedvező volt. A jelentéseket a bizottság tudomásul vette.

A folyó ügyek közül kiemelendő, hogy az alispán a s.-szentpéteri járási áll. állatorvos és Kovács Domokos áll. törv. állatorvos ellen fegyelmi eljárást kért, mert nevezettek erőszakolt zárlatot rendelték el a Kopasz föld melletti törvényhatósági úton egy azon áthaladt juh nyájra s most állítólag az alispán ez ügyben tett utasításának is ellentmondtak.

A bizottság Bizony Ákos felszólalására nevezetteket írásbeli igazolásra utasította csupán.

Tudomásul vette a bizottság 61 nőülési kérvény elintézését. Tisza-Keszi község kérelmét pedig, mely szerint a községben csendőrőrs felállítását kéri, pártolólag terjesztí fel a minisztériumhoz.

Végül több apróbb folyó ügy elintézése utáni ezen ülésben mutatkozott be először Széll Kálmán volt miniszterelnök rendelkezéséből a kultur-mérnöki hivatal főnöke Rozsnyai Kálmán is, mint a bizottság legújabb hivatalbéli tagja és szakelőadója s ezzel a bizottság ülése véget is ért.

Harc Miskolc önállósítása körül.

Miskolc, július 14.

I.

Miskolc város csaknem egy századot túlhaladó törekvése az, hogy magát a rendezett tanácsú városok sorából kiemelve, önállósítani akarja, azaz külön a megyétől elválasztott törvényhatósággá akar alakulni, ujabban ismét örvendetes közhangulat és köztörekvés tárgya városunk vezetői és polgársága körében egyaránt.

Nem a hiúság vásárjának külsőséges és diszül szolgáló óhaja manapság már a városok ez a törekvése, hanem az egyes városokra s ezzel együtt az egész nemzetre, annak mindenrendű erkölcsi és anyagi fejlődésére mélyen beható szükséglet és a fejlődés útja ez.

A városfejlesztések ügye ma már nemcsak a társadalomban népszerű kérdés, de népszerű, mert szükséges — magánál a kormányásánál is.

És pedig szükséges nálunk — hazánkban — főleg azért, mert ez egyik *jövendő alapföltétele* annak, hogy eddig jó részben a vidéken elhanyagolt ügy *szellemi* valamint *anyagi* irányu és *minden rendű kulturánk* széles e hazában

decentralizáltassék s így a fővároson kívül is lehessen lehetőleg mennél több olyan városa az országnak, amely amig egyrészt a társadalmi fejlődés tényezőit és egyéneit intézmények és egyesekben, a neki körzetül jutott vidéken felhívja, viszont ezek útján környékére a viszontfejlesztés hasznosan és szükségesen vissza is hat.

Az pedig tagadhatatlan, hogy e téren föltétlenül nagyobb a törvényhatósági joggal felruházott és szabadabb autonómiajú városok hatása, mint a rendezett tanácsú városoké, melyek sokszor félszeg helyzetbe jutnak s kénytelenek fejlődésüket és kulturfejlesztő hatásukat számos érdekeltségi kapcsolat miatt sokszor annak a megyének szükséglet, igénye és érdekeltsége körébe és színvonalába bekapcsolni, amelynek területéhez geográfiai fekvésük és közigazgatási hozzátartozandóságuk köti.

Nemcsak az egyes városok fejlődésének egyéni szükséglete tehát immár az, hogy az arra való önkormányzás szellemi és anyagi biztosítékkal bíró városok önállósításra törek-szenek, utjait úgy a társadalom közhangulata, valamint a kormányzás hajlandósága s a törvényhozás akarata is elősegíti, hanem nagy kulturális és nemzetgazdasági érdeke ez ma már a *magyar állam magyar nemzeti fejlődésének* is.

Mert hiszen csak természetes, hogy minél tökéletesebb fejlődésű egy *egyén a társadalmában*, annál nagyobb is *cselekvéseinek hatása a társadalomra*.

És amint az áll a személyre, úgy áll az az intézményekre és a nemzet nagy társadalmában az egyes városokra is egyaránt.

Ugy véljük, feleslegesnek tartjuk e föltött, ami mindenki előtt köztudomásu dolog, hosszabb érveléseket folytatni. Ez *köztudat*.

Hanem ennél igenis sokkalta szükségesebb okunk van *városunk önállósításának napirenden levő kérdése* felett egy és más szükséges dolgokat elmondani.

Törvényhozás, kormányzás, sajtó és a társadalomnak mai közfelfogásával szemben a távolból szemlélőkre úgy hiszük, mindenesetre csodálatos lesz, hogy a város fejlesztésének *magyar nemzeti fejlődések szükséglete* korában egy arra *minden tekintetben megérett* s azt *párt tekintet nélkül óhajtó város polgársága* harcolni lesz kénytelen *önállósításra* való törekvésében.

Sajnálatos, hogy úgy van, de mi a távol szemlélők közeli csodálkozása dacára azt — előre és eleve láttuk, tudtuk, minket tehát nem lep meg, hogy ez ügyben a megye intézői a keztyűt felénk dobták.

Felvesszük! S addig, míg az önállósításra való törekvés és derék város polgárságának közhaja lesz, est a harcot minden mellétekintet nélkül, annak szükséges bátorságával és kényszerített erejével folytatni is fogjuk.

Hisszük, hogy a győzelem előbb vagy utóbb, de e város akaratáé, e város akaratának legjogosultabb érdekeltjéé, e város polgárságáé lesz.

Mert valóban nem tudjuk megérteni, hogy mik lehetnének azok a magasabb erkölcsi vagy anyagi szükség, sőt *közveszedelem parancsolta* okok, melyek e városnak a megyétől való kettészakadását, mint akár egyik, akár másik erkölcsi és anyagi veszedelmét előmozdító és számbavehető *gátló okok* a kettészakadás ügyének elejtését parancsolnak. Nem fog tudni talán egymás nélkül Miskolc város és a megye megélni? Nem lesz talán mindkettőnek eléggé ga-

rantirozva az elég erkölcsi, vagy anyagi alapja erre?!

Ugy hisszük, erre a tényleges adatok és viszonyok között aggodalommal gondolni épen-séggel nem lehet.

Mi lehet hát az oka, hogy az önállósítás tárgyában hétfőn a főispánnál, de különösen Tarnai Gyula alispánnál *Lichtenstein* József vezetése alatt pártállás nélkül járt küldöttség — ez ügyben olyan — bár ékeesszóval teljes — de nemcsak *visszautasító*, sőt egyenes *hadüzenetet* nyilvánító fogadtatásra talált, hát szükség idején majd azt is feltárjuk, annál is inkább, mert beszédében *magá az alispán kívánta az ügyben az alakoskodások nélküli nyíltságot és ősszinteséget*.

Legyen tehát akarata szerint, de mindig az *ügy* érdekében, ha úgy tetszik — *harc!*

Harc *Miskolc önállósításáért* és *minden olyan* ügy vagy intézmény (minő például a miskolc—diósgyőri vasút is) létesítéséért, mely e város s vele együtt a magyar nemzeti állam fejlődésének elvitázzhatatlan szükséglete és érdeke is nemhogy a megyének, de sőt bárkinek is veszedelme nélkül, sőt *előnyére* be van kapcsolva.

És amennyiben harc van, vagy lesz ilyen dolgok miatt, ne méltóztassék *senkinek sem azt személgé tusakodás és hajszolásnak minősíteni*, mert bár máskülönben mindenkinek egyéni meggyőződése és akarata *ön magára néve* tiszteletré méltó, másoknál — ha ugyanis az — *becsülésre* méltó lehet, de *közdolgok és közszükségletek kérdésében nagyon is egyéni álláspont* igazán *nem felülkerelkedésre* hivatott, hanem igenis *azonosulásra a közakarathoz* és az abban megnyilatkozó *közérdekhez*.

Mindezek után pedig induljon hát meg a *becsületos és érdeknélküli*, de a közért *szükséges* harc, melylyel az önállósítás feletti harc fontos kérdését e sorokkal megindítani a város érdekében kényszerültünk s melynek érdemleges tárgyalását minden szükséges érvelés és az ügy minden rendű szükséges boncolgatásával folytatni is fogjuk.

F.

Házi-ipari oktatás.

E lap előbbi számában ismertettük azt a házi-ipari tanfolyamot, amelynek céljaira a város a saját házában adott helyiséget, (főltötte most is ott díszlik a „*Holländer Jakob*” ott feledett nagy méretű cégtáblája). Igéretünkhöz képest még egyet-mást el kell mondanunk e tanfolyammal kapcsolatban. A tanfolyamot rendező szászai néne egy olasz női egyesület tagja és így e pompás intézmény Olaszországból indult ki.

Az ujkori olasz királyság (Unita Italia) sikerdús szabadságharca után a maga gazdája lett ugyan, de erőforrásait annyira ki is merítette, hogy népe rohamos szegénységbe süllyedt. Hanem a béke idejében is támadtak lelkes hűberek, akik törhetetlen hittel, fáradhatatlan buzgalommal apostolokdtak a *dolgozó Olaszország* megteremtésén. Bámulatosan egyetértő, kitartós működésükkel a legkülönfélébb népiparágakat teremtették meg és ez által talpra állították a már-már tönk szélén álló Olaszországot.

A *dolgozó Olaszországot* a művelt külföld már régen fölismerete. A párisi *Musée Social* 1898-ban kiküldte három kiváló tagját: Mabileau t. Ragnieri-t és De Rocquigny grófot, az olasz szociál-politikai intézmények tanulmányozására. E tanulmány út fényes eredménye (*La*

Prévoyance Sociale en Italie) a francia közgazda körököt annyira meglepte, hogy az 1900-iki párisi világversenyen az első díjat szociál-politikai intézményeiréven Olaszország nyerte el.

De nem csak a franciák tanulmányozták ezt, hanem magok az angolok is, ez a nagy faj és nemzet, amelynél a társadalmi jótékony-ság a legrégebb, legkiterjedtebb és hagyományos volt már századok óta. Az olaszok példáján okulva aztán az angolok az állami és a közhatóságok vezetése alatt pompásul szervezték a népjólétet előmozdító intézményeket.

Ama számtalan társadalmi jótékony intézmény közé, amelyekkel tele van hintve felső és közép-Olaszország, sorakoznak az olyan vallásos társaságok is, minő a Salézi szent. Ferencről nevezett. Ezek a társaságok is mind beállottak a nagy nemzeti munkába és a népjólét előmozdításában kihástitották a maguk munkatereit. Ez a társaság — vallás, faj és nemzetiségre való tekintet nélkül — a társadalom gyöngébb erőinek a házi ipari foglalkozásra szoktatását tűzte ki feladatául.

A központ Turinban van. A vezetés olyan tapintatos, hogy bármely nemzetbeli tagnak a saját anyanyelvén nyomtatva és megírva adják ki a fogadalmi lapját. Egy fogadalom 12 évre szól. Ennyi időre kötelezi magát a belépő tag a társadalmi, a népjólét előmozdítására buzgó munkálkodni.

A tanfolyam vezetője különben is rendkívül tisztult felfogású, művelt magyar nő; buzgó működésének a fogadalom mellett még ugyanolyan mérvben rugója a honleányi lelkesedés is. Bátor kitartó lélekkel küzd az előítéletek ellen, sőt a méltánytalanság, az érthetetlen közöny ellen is. Állami támogatást nem kapott, mert — mint nekem beszélte — mikor kérelmezte, olyan feltételeket akartak eléje szabni, amelyek teljesen elütötték volna legfőbb céljától: a szegény néposztálynak munkásságra nevelésétől. Tehát a maga kockázatára rendezte e tanfolyamokat és a nevelésig olcsó tanítási díj (óránként 4 fillér) mellett csak úgy jöhet ki, hogy személyes igényeit a legcsekélyebbre szorítja. Ha a polgári és szegényebb néposztály lányai magértének e tanfolyam roppant hasznos voltát, akkor seregestől tödülnek oda a tanulni vágyók.

*

Múltkori cikkemben említettem a rendkívül hasznos szabászati tanfolyamot. Ezt *megismélték*, mert eddig is sok tanuló jelentkezett rá.

Nagyon hasznos foglalkozás a *csomózott saónyeg-szővés* (szmirna), amelyet minél többen kellene, hogy megtanuljanak. Épen ilyen becses iparág volna a *torontáli saónyeg-szővés*, továbbá a *kalotaszegi dísz- és fodor-vászonszővés*, a békésmegyei *dombor-vászonszővés* stb. Ezeket mind igen szeretné meghonosítani a vezetőnk, csak akadna egy-néhány vállalkozó tanuló. A kalotaszegi szőttéseket már ismerjük, a békésmegyei szővésipar pompás termékeit a múlt télen bámúltuk meg a fővárosban rendezett kiállításon. Tiszta magyar házi-iparágak ezek és gyönyörű magyar díszítmenyeket őriznek meg. Valóban vétek volna elzavlasztani ezt az alkalmat. Aki csak tetheti, tanulja meg. Olyan kincset szerez meg magának ezáltal, amely a jobb módúaknak nemes élvezetet, a szegényebb sorsúaknak pedig tisztes séges kenyérkeresetet is nyújt.

És még egyet.

A kézimunkák ez idő szerint bécsi és más német divat-lapok rajzai után készülnek,

(A Divat-Salon is a Wiener-Mode magyarosítása csak.) Ezek a rajzok a mi közönségünk, a magyar lolkének idegenek, sokszor izléstelenek is. Egy kis utánjárással pedig mindenféle kézimunkákhoz lehetne igazi magyar díszítmenyeket, előrajzokat keríteni. Tessék próbálkozni, ismét próbálkozni hölgyeink. Hígy-jék meg nekem, hogy ha bizonyos ideig foglalkoznak a magyar díszítmenyekkel, azok mihamar úgy a lelkükhöz fognak nőni, hogy azután ösztönszerűleg fogják azokat kívánni és irtózni fognak az idegen, a német díszítmenyektől.

Ha magyaros díszítmenyekkel készült kézimunkákat és házi-ipari készítményeket számottevő mennyiségben állíthatnánk ki az augusztusban megnyitandó iparművészeti kiállításon, akkor valóban mernők remélni, hogy majdan az utánunk jövő nemzedékben a dolgos magyar nők lesznek többségben.

(—ss)

UJDONSÁGOK.

Eljegyzés. *Posta* Pál helybeli államvasuti mérnök eljegyezte néhai *Kovács Gyula* bányászati bányagondnok leányát, *Mariczá*t, *Selmecbányáról*.

Uj kamarás. *Ófelsége* a király bárczai *Bárczay László* földbirtokosnak a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

Névmagyarosítás. *Kiskoru Burger Izidor* miskolci lakos családi nevét belügyminiszteri engedéllyel „*Ballá*”-ra magyarosította.

Dr. Kovács Gábor felolvasása. A kereskedelmi iskolai tanárok tanfolyamának hallgatói előtt tartotta meg dr. Kovács Gábor ev. ref. főgimnáziumi igazgató felolvasását tegnap délután a ker. és iparkamara nagytermében. Az érdekes felolvasás során arról a költőkről emlékezett meg dr. Kovács Gábor, akik Borsodvármegyében születtek, működtek, vagy egyéb kapocs folytán szorosabb összefüggésben állottak megyénkkel. Felolvasása keretében megemlékezett a rudobányai születésű gróf Gvadányi Józsefről, a miskolci születésű Ujhelyi Dayka Gáborról. Majd Kazinczyról, Tompáról, Lévy Józsefről. Méltatta és részletezte pályafutásuk nevezetesebb mozzanatait, irodalmi tevékenységüket. A magas irodalmi színvonalon álló felolvasást dr. Schack Béla, a kereskedelmi iskolák országos főigazgatója köszönte meg és megemlékezett beszédében még egy borsodmegyei költőről, Kovács Lajosról, dr. Kovács Gábor elhunyt testvérjéről, aki a miskolci ker. iskola tanára volt hosszú éveken keresztül haláláig s aki szerényége dacára is ismert nevű poeta s a kereskedelmi iskola büszkesége volt.

Testi épség meg a város hidai. Nem szoktunk a városnak ok nélküli panaszok csinálásával és kikiabálásával gondot okozni, de az alábbi már mégsem hallgathatjuk el, mint-hogy azt tegnap délután személyesen tette meg szerkesztőségünkben *Krautzer Lajosné* úri asszony, ki arra is felhatalmazott bennünket, hogy panaszta kapcsán nevét is kiteshessük. E hogy panaszta kapcsán nevét is kiteshessük. E szerint a Sötét-kapu alatti színavahídon arasznyi szögek állanak ki a hídból, melyek egyikébe *Krautzer* asszony úgy belé botlott, hogy nemcsak felesett, de jobb karját súlyosan megsér-tette. Esése különben olyan hatalmas volt, hogy csak egy rendőr segédelmével tudott labra állani. A Színavahíd testi épségét veszélyeztető szögeit tehát ezek után ajánljuk a város további gondozásába egyelőre minden más meg-jegyzésünk nélkül.

Henrik napja. Kedden volt Henrik napja, mely napon tartotta dr. Ferenczi Henrik vármegyei árvaszéki h. elnök is névnapját. A vármegye Miskolcon időző tisztviselői nagy számmal felkeresték ez alkalomból közszeretben álló kartársukat, hogy szerencsés kívánataikat tolmácsolják. Hozzájuk csatlakozunk mi is, akik ez uton fejezzük ki névnapja alkalmából legjobb kívánatainkat dr. Ferenczi Henriknek, régi újságíró kartársunknak, helyi választmányunk jelenlegi tagjának.

A gazdák baja. Az idei nagy szárazság különösen nagy pusztítást végzett a takarmányban. A gazdák tanácstalannak tekintenek a jövő elé, hogyan fogják az állatokat a szükséges takarmánnyal ellátni. Tallian Béla földművelésügyi miniszter erre való tekintettel egy kis népszerű broszurát adott ki, amelyben felsorolja a védekezés módját a takarmány hiány ellen. A földművelésügyi miniszter tanácsadó könyvecskéjét minden érdekelt gazda megkapja, ha ez iránt a polgármesterhez vagy az alispánhoz fordul. A miniszter ezenkívül elrendeli, hogy az erdei tisztásokat legelők gyanánt használják. A rendelet ma érkezett meg Miskolc város polgármesteréhez.

A miskolci ev. ref. főgimn. tápintézetbe még e hó 20-áig jelentkezhetni egész díjazás (320 koronás) helyekre. Fölvételnek vagyoni álláspontra való tekintet nélkül ev. ref. vallású, jó magaviseletű, legalább elégséges osztályzatú növendékek. A tápintézet tagjai ez idő szerinti tisztességes ev. ref. családoknál kapnak jó ellátást s tanári felügyelet alatt állnak. Papok és tanítók gyermekei és szegényeket igazolni tudók számára ajánlatos a belépés, mert a régi tagok kedvezményes helyeknél előnyben részesülnek. Egyszerű levél elég a jelentkezéshez s hozzá az isk. bizonyítvány és 20 korona előleg melléklendő és Szabó Barna tanár, tápint. főügyelőhöz (Miskolc, Papszeru. 14. sz.) küldendő.

Az árulók sirja. A napokban mulott százkilencvenhét éve annak, hogy kimondották vitézül eleink az ónodi országgyűlésen, hogy „Eb ura fakól, le a zsarnok dinasztiaival, eljen Rákóczi Ferenc, Magyarország vezérlő fejedelme!” De mint mindig, akkor is akadtak árulók, kik az észére tért nemzet közt ismét az egyenletesség, a pártviszály tüzeit akarták felszítani. *Rakovszky* Menyhért és *Okolicsányi* Kristóf turóczi követek Rákóczitól való elpárolásra akarták rábírní a rendeket s a fejedelm szentséges személyét önzéssel gyanúsítani merésztették. A rendek nem is maradtak adósok a felelettel, hanem azonnal összevagdalták a két árulót. A vár ablakán kihajított, eltorzított holttestek napokig ott heverték a Sajtó partján, s már-már az ebek kezdték felprédálni őket, midőn — úgy mondja az irás és a hagyomány — egy Miskolcon lakó fiatal uriaszony, kit a holtak egyikéhez gyöngéd érzelmek csatoltak, hírt vette a dolognak és éjnek idején szolgálival ellopatta s Miskolcra hozatta a hullákat, itt aztán eltemettette. . . . Az avasi református temető őrházának keleti oldalánál félig a földbe temetve fekszik egy kőkoporsó alakú szarkofág. A betűk már nagyrésztben lekoptak róla, de egy cimere még eléggé kivehető rajta. A kő irásos oldala valamikor lefelé volt fordítva, hogy meg ne tudja a jó magyar miskolci nép, ki fekszik alatta, mert még haló porát is szélnék eresztené. Az őrház fundamentumának ásásakor azonban felszínre került a kőlap, de már akkor az alatta fekvő két hazaáruló porát bajos volt megkülönböztetni és elválasztani az anyaföldtől. A miskolci öreg emberek még ma is irtózáttal emlegetik és mutatják Rákóczi árulóinak e két sirját. Körül az egész temető be van ültetve árnyékos akác-fákkal, csak a *Rakovszky* és *Okolicsányi* sirja felett nem lombozik egy árva cserje se, amin éjjel a dali madár kishíhatná magát. — De még csak fű sem tenyész a honárulók sirja közelében, csak egy pár bogáncskörö.

Nyilvános számadás. A miskolci ipartestület védnöksége alatt álló „iparos ifjusági önképző olvasó és közművelődési egyesület” által

saját pénztára javára f. évi július hó 2-án a népkerti vígadóban megtartott tavaszi táncvigalom kiadás és bevételei felett az elszámolás f. hó 6-án ejtetett meg a következő képpen: Jegyek árából s felülfizetésekből és confetti eladásból 661 kor. 64 fill. folyt be, mely alapon a bevétel 661 kor. 64 fill. ezzel szemben a kiadás 336 kor. 43 fill. tiszta maradvány 325 kor. 21 fill. — **Felülfizetők:** Baró Vajai Vay Elemér, Pfliegler J. Ferenc, Ludvig István, dr. Rácz Jenő 10—10 kor. Bada Bertalan, Eichner János, 7—7 kor. Dr. Tóth Daniel, Potenga Ferenc, Wächter Adolf, 5—5 kor. Horvath Károly, 4 kor. Ujhelyi Miklós, Péchy Gyula, Fekete Bertalan, Morandi Pál, Hamszko János, Cser Vince, 3—3 kor. Juracsko Béla, 2 kor. 60 fill. N. N. 2 kor. 40 fill. Maklár János, Kálnai Miksa, Lőrincz Sándor, Széifert Ferenc, Köröskényi József, Péchy Bertalan, Smál József, Polcz Lajos, Istvánko Gyula, Janovics Jenő, Maklár Karolyné, Berecz József, Micza Gyula, Bsendes Miklós, Juro Sámuelné, Simcsina Imre, Tóth Daniel, Szeicsk Lajos, Reiner Dávid, Galambos József, Hollós Géza, Lőrincz László, Huska Vilmos, Polacsek Lajos, Wittich Andor, Beke Lajos, Lőrincz Lajos, Kovács László, Müller Antal, Csikó István, Balint János, Ipi József, Tóth Lajos, Lehman János, N. N., N. N., Regula Gyula, 2—2 kor., Janovics Ferenc, Bodnar János, K. Papp László, 1 kor. 80 fill. Buchwald Lipót, Menarek Bertalan, N. N. 1 kor. 60 fill., Bajkor Béla, Árvay Dániel, Szabó Sándor, Schlesinger Sándor, 1 kor. 20 fill., Esztergályos János, Szabó A., Dobos István, Nagy Lajos, Pelles István, Sipos György, Nagy Imre, Gajdos Jánosné, Lenkei Tamásné, özv. Zs. Molnár Bertalané, Szkladanyi Lajos, Lubi Karolyné, Anderko Kálmán, Kopaesko József, Bernhard Mór, Péter Bertalan, Fekete Dezső, 1—1 kor., Maja János, Makovényi Béla, Rebenko János, Gombos Károly, N. N., Ignác József, Smál Gyula, Pfliegler Barta, Semiczki Béla, Kerekes Sándor, Sicsko Lajos, ifj. Balogh Pál, Juhász Károly, N. N., Petro János, Horeczky Béla, Kocsis András, Menarek Elemér, Kovács István, Prahács József, N. N., K. Papp Lajos, Sipos Tamás, 80—80 fill., Molnár N. N. 60 fill., Pásztor Kálmán, Jenleik Andor, 40—40 fill., N. N., N. N., Mikovics Karolyné, 20—20 fillért. Az anyagi siker számszerű kimutatása alkalmából forró köszönetünket és hálunkat nyilvánítjuk mindazoknak, kik táncvizgalmunk fényes sikeréhez hozzá járulni sziveskedtek. **Az elnökség.**

Tisztelettel értesítem a n. é. újság olvasó közönséget, hogy úgy a helybeli, valamint a főváros összes napi, heti és szepiroalmi lapokra előfizetést az eredeti árban elfogadok. A t. előfizetőim b. kívánságára házhoz is szállítom. *Özv. Korach Adolfné*, dohány tőzséje. Színház épület.

Table d' hote. Hogy a m. t. számaözvegyeknek a nyári estéket mennél kellemesebbé tegyem, f. hó 15-től kezdve este 8 órákor mindennap közös vacsorát rendezek, ha esti 6 óráig legalább 20 résztvevő jelentkezik. Különös gondot fordítok arra, hogy minden nap más más ételek szolgálattassanak fel. Egy előétel. Egy húsétel köritve. Gyümölcs és sajt. 1 teríték kenyér és ital nélkül 2 kor. 40 fillér. Tisztelettel *Bokros Károly*, „Korona” szállodás.

Betűszedő tanulóknak fizetéssel felvétetik 13—14 éves fiú, ki a középiskola 2 osztályát elvégezte. Jelentkezhetni Szelenyi és Tarsa könyvnyomdájában.

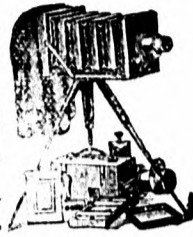
Insektor a legerősebb rovarpor. Senki se dobja ki pénzét rovarirtónak nevezett s erősen hirdetett szerekért, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarporral, az insektorral, hogy meggyőződjék arról, miszerint az insektor még a legszívósabb életű állatokat is, mint a poloskát, svábbogarat stb. teljesen kiirtja. mert sokkal erősebb, mint az eddig feltalált, legerősebbnek mondott rovarpor. 20, 40 és 60 kros csomagokban egyedül csak **Szabó Béla** drogériaiban Miskolcon kapható

DUNKY FIVÉREK

— cs. és kir. udvari fényképészek műterme —
MISKOLC Városház tér 20.

Országos híró műtermeink vannak:
Kolozsvár, Miskolc, S.-A.-Ujhely és
Deésen.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és minden kellékek kaphatók.

TANÜGY.

Értesítés. A miskolci áll. polgári iskola igazgatósága értesíti a szülőket és érdekelteket, hogy a helybeli polg. fiú- és leányiskolában a magán-vizsgálatok augusztus 31-én tartatnak meg, még pedig d. e. az írásbeli, d. u. a szóbeli vizsgálatok. A felvételi javító és pótvizsgálatok augusztus 31-én lesznek a délelőtti órákban. A beíratások szeptember 1-én, 2-án, 3-án tartatnak; még pedig a fiuknál a d. e., a leányoknál pedig a délutáni órákban. Tandíj 14 korona 30 fillér, mely első félévi összeg mindenkire kötelező. A felvételhez legalább 4 elemi osztály kívánatik jó eredménnyel, mely alkalommal az iskolai születési és a hiuló (újra) oltási bizonyítvány bemutatandó. Az iskolai év szeptember hó 5-én kezdődik.

KÖZGAZDASÁG.

A vármegye állategészségügye Borsodvármegye területén az elmúlt héten a következő községekben fordultak elő ragadós állati betegségek: Veszegség: Görömböly, Heő-Csaba. Ragadós száj- és körömfájás: Sajó Szentpéter. Ivarszervi hólyagos kiütés: Sajó-Keresztúr, Sajó-Vámos, Rühkór: Alsó Hámor, Visnyó. Sertésorbán: Mező-Nyárad, Vatta, G-hej, Sajó Szögged, Bibony, Bessenyő, Diósgyőr, Óad, Sajó-Keresztúr, Sajó-Vámos, Csépany, Boldva, Finke, Sajó-Vadna. Sertésvész: Ároktő, Heőbába, Hőpapi, Igrici, Mező-Csáth, Nagy-Mihály, Tisza-Palkonya, Tisza-Tarján, Uj-Huta, Arló, Sajó-Németi, Sajó-Várkony, Abod, Balajt, Galvács, Lak, Rudóbánya, Sajó-Kaza, Szatonna, Szuhogy, Bánhorvát, Barcska, Dédes, Kápolna, Parasznya, Sajó-Kazinc, Sajó-Szentpéter, Szilvás, Tapolcsány, Tardona, Varbó.

Szinva parti tréfiak.

Mitől is fél Banffy? . . .

Egy balatoni vasárnapi kiránduló mesélte el. Siófokon jártam. A nagyvendéglő teraszán ültem. Tán néhány lépésmenyire volt az asztal, amely mellett Banffy Dezső báró ült a családjával.

A báróné így szólt a férjéhez:

— Hívós van, vegye fel a kabátját.

A kis báró kisasszony nevelője átnyújtotta a kabátot. Banffy visszatartó kémozdulattal kísérte s aavalt:

— Melegem van. Köszönöm nem kell.

A báróné neheztelő hangon fordult férjéhez:

— Ugyis rekedt. Követelem, hogy öltsen fel a kabátját.

Banffy engedett az erőszaknak és mosolygva így szólt:

— Nem félt, hogy egy szemfüles riportter ellesi a mi beszélgetésünket és röprótot ír, hogy Banffy felesége minő kegyetlenül bíant az urával.

A vonaton.

Budapest felől Miskolcra robogott a vonat. Egy mérsékeltlen keleti kinözésű vigő megzítja a vele szemközt ülő ifjút, akinek már erősebben keleti metészű az arca.

— Ugy-e maga zsidó?

A szemtelenül bizalmas kérdésre az ifjú ember elképed, majd felfortyanva feleli:
— Nő, ná! . . . Hát az! Mi közöze hozzá?
— No! maga büszke lehet rá.
— Nő, ná! Miért? — kérdi az ifjú bambás ámulattal.
— Mert látszik rajta! Kellemskedett a vigéc és szerencsére a vonat is az állomásra érkezett.

Akasztofa-humor.

Egy foglalkozás nélküli pincér minap már negyedszer állott a miskolci büntető bíróság előtt lopással vádolva. Az elnök tehát feddő hangon szólt:
— Hát maga örökké tolvaj marad?
A vádlott vállvonogatva felel:
— Amiatt az elnök úrnak legkevésbé van oka szemrehányást tenni, mert ha nem volna tolvaj, a büntető bírakra sem lenne szükség.
A törvényszék a cinikus vádlottat, tekintettel a rovott múltjára — két és fél évi fegyházbüntetéssel sújtotta.

CSARNOK.

Professzor úr Amor.

— Regény. —

Az „Ellenzék” számára írta: Horkay Elemér.
(Folytatás.)

Néhány pillanatig mélységes csend támadt a szobában. Az asszonyok szinte megütözközve hallgatták Melaniet. Alig tudták megérteni, hogy az ő vidáman kacskias leány pajtásuk miért vált oly hirtelen szentimentálissá, amikor ők mindent feltételeztek erről a leányról, csak azt nem, hogy komolyan is tud gondolkozni.
Melanie maga is csodálkozni látszott sajátos hangulatán s aztán mintha jóvá akarná tenni érzékenyülését, hirtelen mosolyogva megszólalt:

— No de hát most nem én rólam van szó! Reményem, hogy a sors irgalmas lesz hozzám s megvéd minden súlyosabb balesettől a szerelem terén s végül majd megmerevedik érzélem világom s nem veszem el többé lelkem nyugalmát. Szeretetteljesen hajlott Beldyné felé s megimogatva annak leányosan naiv lümbánó arcát, jóakaratóan mondta:

— Most asszonyok az legyen első feladatunk, hogy a mi kis Bertáknak viszaszerezzük az ő uracskáját. Elvégre is — tette hozzá cinikus mosollyal — nincs férj, akit fel ne lehetne világosítani a tévedésről.

Beldyné szomorúan felsóhajtott:

— Oh Melanie! Nem ismered te akkor az én férjemet. Hiába esküdöztem én neki, hogy ártatlan vagyok, hiába mondtam, hogy csak őt szeretem, ő nem hitte nekem többé, hanem ridegen elfordulva tőlem, csak annyit mondott! „Majd a bíróság előtt védekezzék asszonyom!” Juji! Még most is félek, ha magam előtt látom azt a haragos tekintetet, a melylyel akkor végig mért.

A kis Beldyné félösen húzta maga alá elegáns, keskeny lábat s mint valami ijedős gyermek húzódott össze a kereveten.

A Loreley hajú szép asszony kegyetlenül kőkődő mosollyal szólalt meg:

— Hát tudod Berta ami azt illeti, egy kicsit nehéz feladat is a te ártatlanságodban hinni.

Beldyné félénk alakján váratlanul csodás változás történt. Egy ugrással felpattant a kerevetről, kicsiny, igénytelen termete megnyult s arcán a naiv, leányos kifejezés valami fonak büszkeséggé torzult, amikor szinte lihegve mondta:

— Talán bizony még ti is kételkedni merétek a tisztességemben! Csak nem hiszitek, hogy . . .

Sehogyssem akart kijönni torkán a végzetes szó és Melanie meg a Loreley-hajú szép asszony, szótlánul bámulták a sértett ártatlanság eme közvetlen fellobbanását. Végre Dordmándy Melanie szólalt meg:

— De hiszen akkor te voltaképpen egy ostoba ember ártatlan áldozata vagy!

— Persze! — felelte szinte elpityeredve Beldyné, hiszen nekem sohasem volt még eszemben sem megcsalni a férjemet.

— Hát akkor mit kerestett náiad dr. Marossy azon a végzetes estén?

Beldyné arca még egy nőanceszal náivabbá vált.

— Mit tudom én? Délután kirándultunk a „Nefelejts völgy“-be s itt sorban panaszkodtunk egymásnak arról, hogy milyen unalmas, egyhangú ez a fürdő élet. Mikor aztán beértünk a fürdőbe, ahol a parkban ülő társaság a legnagyobb impertentiával mosolygott a mi együttlétünkön, valami sajátságos, bosszús jókedvem támadt s elhatároztam, hogy kétségbe ejtem ezeket a kiálhatatlan irigy erénycsöszöket s hangosan mondtam Marossynak: „Nem jön fel hozzám egy csésze teára?” A fürdővendégek legnagyobb része szinte megbotránkozva fordult el tőlünk, egy vöröshajú bankárné, sovány angol társalkodónője még utánunk is kiáltotta, hogy „chocking!” Marossy pedig elfogadta a meghívást. A többi aztán már tudjátok!

Egy pillanatra csend támadt, aztán eszkerü komolysággal tette hozzá Beldyné:

— Isten bizony mondom, hogy Marossy teánál egyebet nem kapott!

Laptulajdonos: Szelényi Lajos.

Hirdetés.

Miskolc város képviselő testületének f. évi június hó 28-án tartott közgyűlésében 83/kgy. 1903. sz. alatt hozott határozatából ezennel közhíré teszem, hogy Hartman József Király-utcai telkének megvásárlási ügye az 1886. évi XXII. tc. 110 §-ához képest f. évi jun. hó 28-án tartandó közgyűlés tárgysorozatába érdemleges határozat hozatal végett első ízben fog felvétetni.

Kelt Miskolcon, 1904. évi jul. 8-án.

Pallaghy
polgármester h.

Hirdetés.

Miskolc város képviselő testülete f. évi jun. 28-án tartott közgyűlésében 82/kgy. 1904. sz. alatt elhatározta, hogy Szerdahelyi János r. alkapitányt az ellene megállapított vagyoni kártérítési kötelezettség alól felmenti.

Miről a közenséget azzal értesitem, hogy e közérdekű határozatot a v. közig. igatói hivatalban bárki megtekintheti s ellene 1886. XXII. tc. 25 §-a alapján f. évi jul. 8 tól, jul. 23 napjáig számított 15 nap alatt felelőzetését hivatalomnál beadhatja.

Kelt Miskolcon, 1904. évi jun. 28-án.

Pallaghy
polgármester h.

Értesítés.

A kir. pénzügyigazgatóságnak 29683. VI. 904. sz. alatt kelt rendelete folytán értesítetnek a hadmentességi díjat fizető egyének, hogy az 1904. évre érvényesi-

tett hadmentességi díj kirovásokat feltűntető eredeti lajstrom az 1883. évi XLIV. tc. 16. és 18. §-ai értelmében

f. évi július hó 14—20-ig

bezárólag Miskolc város adóhivatalánál 8 napi közszemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelemzettel hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy azok, kik már a megelőző években is megvoltak róva, a lajstrom közzétételét követő 15 nap alatt — azok pedig, kik az 1904-dik évben első ízben rovattak meg, hadmentességi díj tartozásuknak a díj-könyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt esetleges felelőzetésüket a közigazg. bizottsághoz leendő áttétel végett a m. kir. pénzügyigazgatóságnál nyújthatják be.

Miskolc, 1904. jul. 12.

Miskolc város adópenztári hivatala.

Nyilt-tér.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.
Igen alkalmas utazásoknál.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva
Bizonyítvány kelt Bécsben
1887. jul. 3-án.

Kalodont

nélkülözhetetlen
fogtisztító-szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájról-
zék nem elégsek. A foghúson min-
dig ujjalag keletkező ártalmas anyagok el-
távolítása csakis mechanikus tisztítással
kapcsolatban egy frissítőn és Antisep-
tikusan ható fogtisztítószerezellel sikerülhet,
minőnek a „Kalodont” már az összes
kulturállamokban a legsikeresebb haszná-
latra bizonyult.

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek
minden rangu egyének ha-
vonként, riziko nélkül, mel-
lékkereset gyanánt. Bővebbet
A. B. 61. alatt Annoncen
Bureau des „Merkur” —
Stuttgart, Schwabstr. —

UJDONSÁG!

50 fill., 1 korona, 1.50 fill. és
2 koronás nyakkendőkben
specialista

ROSENBERG BÉLA

úri divatüzlete

MISKOLC, Széchenyi-utca 20.

Ferenczi E. könyvkereskedésével
szemben.

UJDONSÁG!